

Ο περί της Σύμβασης για τη Σήμανση Πλαστικών Εκρηκτικών Υλών για σκοπούς Ανίχνευσης (Κυρωτικός) Νόμος του 2002 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 19(ΙΙΙ) του 2002

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΗΜΑΝΣΗ
ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΕΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για τη Σήμανση Πλαστικών Εκρηκτικών Υλών για σκοπούς Ανίχνευσης (Κυρωτικός) Νόμος του 2002. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Εμπνεύα.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση για τη Σήμανση Πλαστικών Εκρηκτικών Υλών για σκοπούς Ανίχνευσης η οποία έγινε στο Μόντρεαλ την 1η Μαρτίου 1991 και στην οποία η προσχώρηση της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει εγκριθεί με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου Αρ. 54.767 ημερομηνίας 19 Δεκεμβρίου 2001.

3. Η Σύμβαση της οποίας το κείμενο στο Αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Πρώτο Μέρος του Πίνακα και η μετάφρασή του στα Ελληνικά στο Δεύτερο Μέρος του Πίνακα διά του παρόντος Νόμου κυροῦνται: Κύρωση της Σύμβασης.
Πίνακας.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ των δύο κειμένων υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Πρώτο Μέρος του Πίνακα.

4.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, απαγορεύεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο να κατέχει, εισάγει ή κατασκευάζει στο έδαφος της Δημοκρατίας ή να εξάγει, από ή να διακινεί μέσω του εδάφους αυτής οποιεσδήποτε εκρηκτικές ύλες, οι οποίες δεν είναι σημασμένες ή άλλως δεν συνάδουν με τις πρόνοιες της Σύμβασης: Απαγόρευση κατασκευής, κατοχής ή διακίνησης μη σημασμένων εκρηκτικών υλών.

Νοείται ότι η πιο πάνω απαγόρευση δεν τυγχάνει εφαρμογής στην κατοχή, χρησιμοποίηση ή διακίνηση τέτοιων απαγορευμένων εκρηκτικών υλών από πρόσωπα—

(α) Τα οποία ενεργούν υπό τις περιστάσεις και για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου ΙΙΙ της Σύμβασης, ή

(β) τα οποία κατέχουν ή χρησιμοποιούν αυτές δυνάμει άδειας η οποία εκδίδεται κάτω από τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην επιφύλαξη του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου.

(2) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) διαπράττει αδίκημα και σε περίπτωση καταδίκης του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δέκα έτη ή με χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο αυτές ποινές.

(3) Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου, καμιά άδεια δυνάμει του άρθρου 4 του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου δεν εκδίδεται, και αν εκδοθεί θεωρείται άκυρη, αναφορικά με οποιοδήποτε εκρηκτικές ύλες, οι οποίες δεν είναι σημασμένες ή άλλως δε συνάδουν με τις πρόνοιες της Σύμβασης: Κεφ. 54.
21 του 1970.

Νοείται ότι η πιο πάνω διάταξη δεν επηρεάζει την εξουσία έκδοσης και το κύρος οποιασδήποτε τέτοιας άδειας μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος

Νόμου αναφορικά με την κατοχή ή χρησιμοποίηση τέτοιων εκρηκτικών υλών, οι οποίες βρίσκονται ήδη νόμιμα στο έδαφος της Δημοκρατίας κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Νόμου, αλλά ο Επιθεωρητής Εκρηκτικών Υλών θα έχει εξουσία και καθήκον να ασκεί συστηματική εποπτεία και παρακολούθηση των εν λόγω εκρηκτικών υλών και να δίδει οδηγίες ή εντολές στους κατόχους ή χρήστες αυτών που θα αποσκοπούν στη σταδιακή ανενέργεια, καταστροφή ή ανάλωσή τους για σκοπούς μη ασυμβίβαστους με τις πρόνοιες της Σύμβασης, το αργότερο εντός τριών ετών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο θέλει εκδώσει Κανονισμούς με βάση το άρθρο 13 του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου για τη ρύθμιση θεμάτων παρακολούθησης, σήμανσης, καταστροφής ή κατάσχεσης εκρηκτικών υλών, οι οποίες δεν είναι σημασμένες ή άλλως δε συνάδουν με τους σκοπούς και τις πρόνοιες της Σύμβασης.

Εξουσία
Τμήματος
Τελωνείων.

5.—(1) Ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων έχει εξουσία και καθήκον, στα πλαίσια της εκάστοτε ισχύουσας τελωνειακής νομοθεσίας, να ελέγχει ότι κατά την εισαγωγή, εξαγωγή ή διαμετακόμιση οποιωνδήποτε εκρηκτικών υλών δεν παραβιάζονται οι πρόνοιες της Σύμβασης και του παρόντος Νόμου.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων δύναται κατά την εισαγωγή, εξαγωγή ή διαμετακόμιση μέσω του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας οποιωνδήποτε εκρηκτικών υλών—

- (α) Να απαιτεί από τον εισαγωγέα ή εξαγωγέα των εκρηκτικών υλών την προσκόμιση πιστοποιητικού από τον κατασκευαστή ότι οι εκρηκτικές ύλες περιέχουν συγκεκριμένη ανιχνευτική ουσία και στοιχεία όπως περιγράφεται στο Τεχνικό Παράρτημα της Σύμβασης, ή
- (β) να προβαίνει σε φυσική ή χημική εξέταση των εκρηκτικών υλών, ή
- (γ) να εφαρμόζει σωρευτικά ή διαζευκτικά τις πιο πάνω αναφερόμενες στο (α) ή (β) διαδικασίες ή οποιαδήποτε άλλη διαδικασία την οποία θέλει κρίνει προσηφορότερη.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

Annex I

CONVENTION

on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

CONSCIOUS of the implications of acts of terrorism for international security;

EXPRESSING deep concern regarding terrorist acts aimed at destruction of aircraft, other means of transportation and other targets;

CONCERNED that plastic explosives have been used for such terrorist acts;

CONSIDERING that the marking of such explosives for the purpose of detection would contribute significantly to the prevention of such unlawful acts;

RECOGNIZING that for the purpose of deterring such unlawful acts there is an urgent need for an international instrument obliging States to adopt appropriate measures to ensure that plastic explosives are duly marked;

CONSIDERING United Nations Security Council Resolution 635 of 14 June 1989, and United Nations General Assembly Resolution 44/29 of 4 December 1989 urging the International Civil Aviation Organization to intensify its work on devising an international regime for the marking of plastic or sheet explosives for the purpose of detection;

BEARING IN MIND Resolution A27-8 adopted unanimously by the 27th Session of the Assembly of the International Civil Aviation Organization which endorsed with the highest and overriding priority the preparation of a new international instrument regarding the marking of plastic or sheet explosives for detection;

NOTING with satisfaction the role played by the Council of the International Civil Aviation Organization in the preparation of the Convention as well as its willingness to assume functions related to its implementation;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Explosives" mean explosive products, commonly known as "plastic explosives", including explosives in flexible or elastic sheet form, as described in the Technical Annex to this Convention.
2. "Detection agent" means a substance as described in the Technical Annex to this Convention which is introduced into an explosive to render it detectable.

3. "Marking" means introducing into an explosive a detection agent in accordance with the Technical Annex to this Convention.
4. "Manufacture" means any process, including reprocessing, that produces explosives.
5. "Duly authorized military devices" include, but are not restricted to, shells, bombs, projectiles, mines, missiles, rockets, shaped charges, grenades and perforators manufactured exclusively for military or police purposes according to the laws and regulations of the State Party concerned.
6. "Producer State" means any State in whose territory explosives are manufactured.

Article II

Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the manufacture in its territory of unmarked explosives.

Article III

1. Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the movement into or out of its territory of unmarked explosives.

2. The preceding paragraph shall not apply in respect of movements for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, by authorities of a State Party performing military or police functions, of unmarked explosives under the control of that State Party in accordance with paragraph 1 of Article IV.

Article IV

1. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of unmarked explosives which have been manufactured in or brought into its territory prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

2. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article not held by its authorities performing military or police functions are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of three years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

3. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article held by its authorities performing military or police functions and that are not incorporated as an integral part of duly authorized military devices are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of fifteen years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

4. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives which may be discovered therein and which are not referred to in the preceding paragraphs of this Article, other than stocks of unmarked

explosives held by its authorities performing military or police functions and incorporated as an integral part of duly authorized military devices at the date of the entry into force of this Convention in respect of that State.

5. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of the explosives referred to in paragraph II of Part I of the Technical Annex to this Convention so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

6. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives manufactured since the coming into force of this Convention in respect of that State that are not incorporated as specified in paragraph II d) of Part I of the Technical Annex to this Convention and of unmarked explosives which no longer fall within the scope of any other sub-paragraphs of the said paragraph II.

Article V

1. There is established by this Convention an International Explosives Technical Commission (hereinafter referred to as "the Commission") consisting of not less than fifteen nor more than nineteen members appointed by the Council of the International Civil Aviation Organization (hereinafter referred to as "the Council") from among persons nominated by States Parties to this Convention.

2. The members of the Commission shall be experts having direct and substantial experience in matters relating to the manufacture or detection of, or research in, explosives.

3. Members of the Commission shall serve for a period of three years and shall be eligible for re-appointment.

4. Sessions of the Commission shall be convened, at least once a year at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization, or at such places and times as may be directed or approved by the Council.

5. The Commission shall adopt its rules of procedure, subject to the approval of the Council.

Article VI

1. The Commission shall evaluate technical developments relating to the manufacture, marking and detection of explosives.

2. The Commission, through the Council, shall report its findings to the States Parties and international organizations concerned.

3. Whenever necessary, the Commission shall make recommendations to the Council for amendments to the Technical Annex to this Convention. The Commission shall endeavour to take its decisions on such recommendations by consensus. In the absence of consensus the Commission shall take such decisions by a two-thirds majority vote of its members.

4. The Council may, on the recommendation of the Commission, propose to States Parties amendments to the Technical Annex to this Convention.

Article VII

1. Any State Party may, within ninety days from the date of notification of a proposed amendment to the Technical Annex to this Convention, transmit to the Council its comments. The Council shall communicate these comments to the Commission as soon as possible for its consideration. The Council shall invite any State Party which comments on or objects to the proposed amendment to consult the Commission.

2. The Commission shall consider the views of States Parties made pursuant to the preceding paragraph and report to the Council. The Council, after consideration of the Commission's report, and taking into account the nature of the amendment and the comments of States Parties, including producer States, may propose the amendment to all States Parties for adoption.

3. If a proposed amendment has not been objected to by five or more States Parties by means of written notification to the Council within ninety days from the date of notification of the amendment by the Council, it shall be deemed to have been adopted, and shall enter into force one hundred and eighty days thereafter or after such other period as specified in the proposed amendment for States Parties not having expressly objected thereto.

4. States Parties having expressly objected to the proposed amendment may, subsequently, by means of the deposit of an instrument of acceptance or approval, express their consent to be bound by the provisions of the amendment.

5. If five or more States Parties have objected to the proposed amendment, the Council shall refer it to the Commission for further consideration.

6. If the proposed amendment has not been adopted in accordance with paragraph 3 of this Article, the Council may also convene a conference of all States Parties.

Article VIII

1. States Parties shall, if possible, transmit to the Council information that would assist the Commission in the discharge of its functions under paragraph 1 of Article VI.

2. States Parties shall keep the Council informed of measures they have taken to implement the provisions of this Convention. The Council shall communicate such information to all States Parties and international organizations concerned.

Article IX

The Council shall, in co-operation with States Parties and international organizations concerned, take appropriate measures to facilitate the implementation of this Convention, including the provision of technical assistance and measures for the exchange of information relating to technical developments in the marking and detection of explosives.

Article X

The Technical Annex to this Convention shall form an integral part of this Convention.

Article XI

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other States Parties shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary.

Article XII

Except as provided in Article XI no reservation may be made to this Convention.

Article XIII

1. This Convention shall be open for signature in Montreal on 1 March 1991 by States participating in the International Conference on Air Law held at Montreal from 12 February to 1 March 1991. After 1 March 1991 the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montreal until it enters into force in accordance with paragraph 3 of this Article. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Civil Aviation Organization, which is hereby designated the Depositary. When depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each State shall declare whether or not it is a producer State.

3. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Depositary, provided that no fewer than five such States have declared pursuant to paragraph 2 of this Article that they are producer States. Should thirty-five such instruments be deposited prior to the deposit of their instruments by five producer States, this Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the fifth producer State.

4. For other States, this Convention shall enter into force sixty days following the date of deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

5. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article XIV

The Depositary shall promptly notify all signatories and States Parties of:

1. each signature of this Convention and date thereof;
2. each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession and date thereof, giving special reference to whether the State has identified itself as a producer State;
3. the date of entry into force of this Convention;
4. the date of entry into force of any amendment to this Convention or its Technical Annex;
5. any denunciation made under Article XV; and
6. any declaration made under paragraph 2 of Article XI.

Article XV

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.
2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Convention.

DONE at Montreal, this first day of March, one thousand nine hundred and ninety-one, in one original, drawn up in five authentic texts in the English, French, Russian, Spanish and Arabic languages.

Annex II

TECHNICAL ANNEX

PART 1: DESCRIPTION OF EXPLOSIVES

I. The explosives referred to in paragraph 1 of Article I of this Convention are those that:

- a) are formulated with one or more high explosives which in their pure form have a vapour pressure less than 10^{-4} Pa at a temperature of 25°C;
- b) are formulated with a binder material; and
- c) are, as a mixture, malleable or flexible at normal room temperature.

II. The following explosives, even though meeting the description of explosives in paragraph 1 of this Part, shall not be considered to be explosives as long as they continue to be held or used for the purposes specified below or remain incorporated as there specified, namely those explosives that:

- a) are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized research, development or testing of new or modified explosives;
- b) are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized training in explosives detection and/or development or testing of explosives detection equipment;
- c) are manufactured, or held, in limited quantities solely for duly authorized forensic science purposes; or
- d) are destined to be and are incorporated as an integral part of duly authorized military devices in the territory of the producer State within three years after the coming into force of this Convention in respect of that State. Such devices produced in this period of three years shall be deemed to be duly authorized military devices within paragraph 4 of Article IV of this Convention.

III. In this Part:

“duly authorized” in paragraph II a), b) and c) means permitted according to the laws and regulations of the State Party concerned; and

“high explosives” include but are not restricted to cyclotetramethylenetetranitramine (HMX), pentaerythritol tetranitrate (PETN) and cyclotrimethylenetrinitramine (RDX).

PART 2: DETECTION AGENTS

A detection agent is any one of those substances set out in the following Table. Detection agents described in this Table are intended to be used to enhance the detectability of explosives by vapour detection means. In each case, the introduction of a detection agent into an explosive shall be done in such a manner as to achieve homogeneous distribution in the finished product. The minimum concentration of a detection agent in the finished product at the time of manufacture shall be as shown in the said Table.

Table

Name of detection agent	Molecular formula	Molecular weight	Minimum concentration
Ethylene glycol dinitrate (EGDN)	$C_2H_4(NO_2)_2$	152	0.2% by mass
2,3-Dimethyl-2,3-dinitrobutane (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0.1% by mass
para-Mononitrotoluene (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass
ortho-Mononitrotoluene (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass

Any explosive which, as a result of its normal formulation, contains any of the designated detection agents at or above the required minimum concentration level shall be deemed to be marked.

ΜΕΡΟΣ II

ΣΥΜΒΑΣΗ

για τη Σήμανση Πλαστικών Εκρηκτικών Υλών
για Σκοπούς Ανίχνευσης

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΑΥΤΗΣ,

Συνειδητοποιώντας τις συνέπειες των τρομοκρατικών πράξεων για τη διεθνή ασφάλεια·

Εκφράζοντας τη βαθιά ανησυχία τους σχετικά με τις τρομοκρατικές πράξεις που αποσκοπούν στην καταστροφή αεροσκαφών, άλλων τύπων μεταφορικών μέσων και άλλων στόχων·

Ανησυχώντας για τη χρήση πλαστικών εκρηκτικών υλών σε πράξεις τρομοκρατίας·

Θεωρώντας ότι η σήμανση τέτοιων πλαστικών εκρηκτικών υλών για σκοπούς ανίχνευσης θα συνέβαλλε σε μεγάλο βαθμό στην παρεμπόδιση τέτοιων παρανόμων πράξεων·

Αναγνωρίζοντας ότι για την αποτροπή τέτοιων παρανόμων πράξεων υπάρχει επείγουσα ανάγκη διεθνούς νομοθεσίας που να υποχρεώνει τα κράτη να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η επαρκής σήμανση των πλαστικών εκρηκτικών υλών·

Λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση 635 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών της 14ης Ιουνίου 1989, ως επίσης και την απόφαση 44/29 της Γενικής Συνέλευσης της 4ης Δεκεμβρίου 1989 που συνιστά στο Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας την εντατικοποίηση των προσπαθειών του για επινόηση ενός διεθνούς συστήματος σήμανσης των πλαστικών ή μεταλλικών εκρηκτικών υλών για σκοπούς ανίχνευσης·

Έχοντας κατά νου την ομόφωνη απόφαση A27-8 της 27ης συνόδου της Συνέλευσης του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας στην οποία υπογραμμίζεται σαν θέμα υψίστης προτεραιότητας ή ανάγκη προετοιμασίας νέας διεθνούς νομοθεσίας αναφορικά με τη σήμανση πλαστικών ή μεταλλικών εκρηκτικών υλών για σκοπούς ανίχνευσης·

Σημειώνοντας με ικανοποίηση το ρόλο που διαδραμάτισε το Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας στην προετοιμασία της Σύμβασης αυτής ως επίσης και την επιθυμία του να εργασθεί για την εφαρμογή της·

Συμφώνησαν τα εξής:

Άρθρο I

Για σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

1. «Εκρηκτικές ύλες» σημαίνουν εκρηκτικά προϊόντα κοινώς γνωστά ως «πλαστικές εκρηκτικές ύλες», περιλαμβανομένων εκρηκτικών υλών σε εύκαμπτη ή ελαστική μορφή, όπως περιγράφονται στο Τεχνικό Παράρτημα της παρούσας Σύμβασης.
2. «Ανιχνευτική ουσία» σημαίνει ουσία όπως αυτή περιγράφεται στο Τεχνικό Παράρτημα της παρούσας Σύμβασης η οποία εισάγεται μέσα σε μια εκρηκτική ύλη με σκοπό να την καταστήσει ανιχνεύσιμη.
3. «Σήμανση» σημαίνει την εισαγωγή μιας ανιχνευτικής ουσίας μέσα σε μια εκρηκτική ύλη σύμφωνα με το Τεχνικό Παράρτημα της παρούσας Σύμβασης.
4. «Κατασκευή» σημαίνει οποιαδήποτε επεξεργασία περιλαμβανομένης επανεπεξεργασίας, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή εκρηκτικών υλών.
5. «Αρμοδίως εγκεκριμένοι στρατιωτικοί μηχανισμοί» περιλαμβάνουν αλλά δεν περιορίζονται σε οβίδες, βόμβες, εκρηκτικά όπλα, νάρκες, βλήματα, ροκέτες, κοίλες γομώσεις, χειροβομβίδες και διατρητικές ύλες κατασκευασμένες αποκλειστικά για στρατιωτικούς σκοπούς ή σκοπούς εσωτερικής ασφάλειας σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς του ενδιαφερομένου Κράτους Μέρους.
6. «Κράτος Παραγωγής» σημαίνει το Κράτος στην επικράτεια του οποίου κατασκευάζονται εκρηκτικές ύλες.

Άρθρο II

Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία και αποτελεσματικά μέτρα για την απαγόρευση και παρεμπόδιση της κατασκευής μη σημασμένων εκρηκτικών υλών μέσα στην επικράτειά του.

Άρθρο III

1. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία και αποτελεσματικά μέτρα για την απαγόρευση και παρεμπόδιση της διακίνησης μη σημασμένων εκρηκτικών υλών μέσα και έξω από την επικράτειά του.
2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται σε ό,τι αφορά τις διακινήσεις, για σκοπούς που δεν είναι ασυμβίβαστοι με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης, από τις αρμόδιες αρχές και υπό τον έλεγχο του Κράτους Μέρους, μη σημασμένων εκρηκτικών υλών για στρατιωτικούς

σκοπούς ή σκοπούς εσωτερικής ασφάλειας, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου IV.

Άρθρο IV

1. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την άσκηση αυστηρού και αποτελεσματικού ελέγχου της κατοχής και διακίνησης μη σημασμένων εκρηκτικών υλών οι οποίες είχαν κατασκευασθεί ή μεταφερθεί μέσα στην επικράτειά του πριν από την έναρξη της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος, ώστε να παρεμποδίζεται η διοχέτευση ή χρήση τους για σκοπούς ασυμβίβαστους με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία μέτρα ώστε όλα τα αποθέματα των εκρηκτικών υλών, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος Άρθρου και που δεν κατέχονται από τις στρατιωτικές ή αστυνομικές του αρχές, να καταστραφούν ή να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς όχι ασυμβίβαστους με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης, νασημανθούν ή να καταστούν μονίμως ανενεργή εντός τριών χρόνων από την έναρξη της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος.

3. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία μέτρα ώστε όλα τα αποθέματα εκρηκτικών υλών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος Άρθρου που κατέχονται από τις στρατιωτικές ή αστυνομικές του αρχές και που δεν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των αρμοδίως εγκεκριμένων στρατιωτικών μηχανισμών, να καταστραφούν ή να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς όχι ασυμβίβαστους με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης, νασημανθούν ή να καταστούν μονίμως ανενεργή, εντός δέκα πέντε χρόνων από την έναρξη της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος.

4. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να καταστρέφονται, το συντομότερο δυνατό, οι μη σημασμένες εκρηκτικές ύλες που τυχόν ανακαλύπτονται στην επικράτειά του και που δεν αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου, εξαιρουμένων των αποθεμάτων μη σημασμένων εκρηκτικών υλών που κατέχονται από τις στρατιωτικές ή αστυνομικές του αρχές και που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των αρμοδίως εγκεκριμένων στρατιωτικών μηχανισμών κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος.

5. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία μέτρα για την άσκηση αυστηρού και αποτελεσματικού ελέγχου της κατοχής και διακίνησης της κατοχής εκρηκτικών υλών που αναφέρονται στην παράγραφο II του Πρώτου Μέρους του Τεχνικού παραρτήματος της παρούσας Σύμβασης ώστε να παρεμποδίζεται η διοχέτευση ή η χρήση τους για σκοπούς ασυμβίβαστους με τους στόχους της παρούσας Σύμβασης.

6. Κάθε Κράτος Μέρος θα παίρνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να καταστρέφονται, το συντομότερο δυνατό, οι μη σημασμένες εκρηκτικές ύλες στην επικράτειά τους που κατασκευάστηκαν μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος και που δεν εμπίπτουν στην παράγραφο II (δ) του Πρώτου Μέρους του Τεχνικού Παραρτήματος της Σύμβασης καθώς και οι μη σημασμένες εκρηκτικές ύλες που έπαυσαν πλέον να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής οποιασδήποτε από τις άλλες υποπαραγράφους της εν λόγω παραγράφου II.

Άρθρο V

1. Με την παρούσα Σύμβαση εγκαθιδρύεται Διεθνής Τεχνική Επιτροπή για τις Εκρηκτικές Ύλες (στο εξής αναφερομένη ως «η Επιτροπή») απαρτιζόμενη από όχι λιγότερα από 15 και όχι περισσότερα από 19 μέλη διοριζόμενα από το Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (στο εξής αναφερόμενο ως το «Συμβούλιο») από πρόσωπα προτεινόμενα από τα Κράτη Μέρη της παρούσας Σύμβασης.
2. Τα μέλη της Επιτροπής θα είναι εμπειρογνώμονες με άμεση και ουσιαστική πείρα στην κατασκευή, ανίχνευση ή έρευνα των εκρηκτικών υλών.
3. Τα μέλη της Επιτροπής θα υπηρετούν για περίοδο τριών χρόνων με δικαίωμα επανεκλογής.
4. Οι σύνοδοι της Επιτροπής θα λαμβάνουν χώρα τουλάχιστον μια φορά το χρόνο στην Έδρα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας, ή στο χώρο και χρόνο που ήθελε καθορίσει ή εγκρίνει το Συμβούλιο.
5. Η Επιτροπή θα υιοθετεί τους κανόνες λειτουργίας της, με την έγκριση του Συμβουλίου.

Άρθρο VI

1. Η Επιτροπή θα αξιολογεί τις τεχνικές εξελίξεις, στους τομείς της κατασκευής, σήμανσης και ανίχνευσης εκρηκτικών υλών.
2. Η Επιτροπή, μέσω του Συμβουλίου, θα υποβάλλει τις εκθέσεις της στα Κράτη Μέρη και στους ενδιαφερόμενους διεθνείς οργανισμούς.
3. Όπου είναι αναγκαίο, η Επιτροπή θα εισηγείται στο Συμβούλιο τροποποιήσεις του Τεχνικού Παραρτήματος της παρούσας Σύμβασης. Η Επιτροπή θα καταβάλλει προσπάθεια ώστε οι αποφάσεις της σχετικά με τις εισηγήσεις αυτές να λαμβάνονται με ομοφωνία. Μη επιτυγχανόμενης της ομοφωνίας οι αποφάσεις του Συμβουλίου θα λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών της.
4. Το Συμβούλιο μπορεί, κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής, να προτείνει στα Κράτη Μέρη τροποποιήσεις του Τεχνικού Παραρτήματος της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο VII

1. Οποιοδήποτε Κράτος Μέρος μπορεί, μέσα σε ενενήντα ημέρες από την ημερομηνία γνωστοποίησης της προτεινομένης τροποποίησης του Τεχνικού Παραρτήματος της παρούσας Σύμβασης, να διαβιβάσει τα σχόλια του στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο θα κοινοποιεί τα σχόλια αυτά στην Επιτροπή το συντομότερο δυνατό για εξέταση. Το Συμβούλιο θα καλεί οποιοδήποτε Κράτος Μέρος που σχολιάζει την προτεινόμενη τροποποίηση ή αντιτίθεται σ' αυτή να διαβουλευτεί με την Επιτροπή.

2. Η Επιτροπή θα εξετάζει τις απόψεις των Κρατών Μερών σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο και θα υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο μπορεί, αφού εξετάσει την έκθεση της Επιτροπής και αφού λάβει υπόψη το είδος της τροποποίησης και τα σχόλια των Κρατών Μερών, περιλαμβανομένων των κρατών παραγωγής να εισηγηθεί την υιοθέτηση της προτεινόμενης τροποποίησης από όλα τα Κράτη Μέρη.

3. Αν μέσα σε ενενήντα ημέρες από την ημερομηνία γνωστοποίησης από το Συμβούλιο της προτεινόμενης τροποποίησης δεν υπάρξει αντίθεση σ' αυτήν από πέντε ή περισσότερα Κράτη Μέρη με γραπτή γνωστοποίησή τους στο Συμβούλιο, η τροποποίηση θα θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή και θα τίθεται σε ισχύ μετά από παρέλευση εκατόν ογδόντα ημέρες ή μετά από τέτοια άλλη περίοδο που καθορίζεται στην προτεινόμενη τροποποίηση για τα Κράτη Μέρη που δεν έχουν ρητά εκφράσει την αντίθεσή τους σ' αυτή.

4. Κράτη Μέρη που έχουν ρητά εκφράσει αντίθεση σε προτεινόμενη τροποποίηση μπορούν σε μεταγενέστερο στάδιο, με την κατάθεση σχετικού εγγράφου αποδοχής ή έγκρισης, να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τις διατάξεις της τροποποίησης.

5. Αν πέντε ή περισσότερα Κράτη Μέρη εκφράσουν αντίθεση προς την προτεινόμενη τροποποίηση, το Συμβούλιο θα την παραπέμψει στην Επιτροπή για περαιτέρω εξέταση.

6. Αν η προτεινόμενη τροποποίηση δεν έχει υιοθετηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος Άρθρου, το Συμβούλιο μπορεί επίσης να συγκαλέσει διάσκεψη όλων των Κρατών Μερών.

Άρθρο VIII

1. Τα Κράτη Μέρη, όπου είναι δυνατό, θα διαβιβάζουν στο Συμβούλιο πληροφορίες που θα υποβοηθούσαν την Επιτροπή στην άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου VI.

2. Τα Κράτη Μέρη θα τηρούν ενήμερο το Συμβούλιο για τα μέτρα που έχουν λάβει για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Το Συμβούλιο θα διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές σ' όλα τα Κράτη Μέρη και στους ενδιαφερόμενους διεθνείς Οργανισμούς.

Άρθρο IX

Το Συμβούλιο, σε συνεργασία με τα Κράτη Μέρη και τους ενδιαφερόμενους διεθνείς οργανισμούς, θα παίρνει τα κατάλληλα μέτρα για τη διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, περιλαμβανομένης της παροχής τεχνικής βοήθειας και μέτρων για την ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν τις τεχνικές εξελίξεις γύρω από την σήμανση και την ανίχνευση εκρηκτικών υλών.

Άρθρο X

Το Τεχνικό Παράρτημα της παρούσας Σύμβασης θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο XI

1. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσοτέρων Κρατών Μερών που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής που δεν διευθετείται μέσω διαπραγματεύσεων, θα υποβάλλεται σε διαιτησία κατόπιν αίτησης ενός απ'αυτά. Αν μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία της αίτησης για διαιτησία τα Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, ένα οποιοδήποτε από τα Μέρη αυτά μπορεί να υποβάλει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο της Δικαιοσύνης κατόπιν αίτησής του σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, ή έγκρισης της Σύμβασης αυτής ή προσχώρησης σ'αυτή, να δηλώσει ότι δεν θεωρεί τον εαυτό του δεσμευμένο από την προηγούμενη παράγραφο. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν θα δεσμεύονται από την προηγούμενη παράγραφο έναντι οποιουδήποτε Κράτους Μέρους που έχει προβεί σε τέτοια επιφύλαξη.

3. Κάθε Κράτος Μέρος που έχει προβεί σε επιφύλαξη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλέσει την επιφύλαξη αυτή με γνωστοποίηση στο Θεματοφύλακα.

Άρθρο XII

Εκτός όπως προβλέπεται στο Άρθρο XI, καμιά επιφύλαξη δεν επιτρέπεται να διατυπωθεί στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο XIII

1. Η Σύμβαση αυτή θα είναι ανοιχτή για υπογραφή στο Μοντρεάλ την 1 Μαρτίου 1991 από τα Κράτη που παρευρέθηκαν στη Διεθνή Διάσκεψη του Μοντρεάλ για το Αεροπορικό Δίκαιο από τις 12 Φεβρουαρίου μέχρι την 1 Μαρτίου 1991. Μετά την 1 Μαρτίου 1991 η Σύμβαση θα είναι ανοιχτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη στην Έδρα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας μέχρις ότου αυτή τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 3

του παρόντος Άρθρου. Κάθε Κράτος που δεν υπόγραψε τη Σύμβαση αυτή μπορεί να προσχωρήσει σ' αυτή οποτεδήποτε αποφασίσει.

2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατίθενται στο Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας, ο οποίος δια του παρόντος ορίζεται ως Θεματοφύλακας. Κατά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Κράτος θα δηλώνει αν είναι ή όχι Κράτος παραγωγής.

3. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την εξηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Θεματοφύλακα του τριακοστού πέμπτου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, νοουμένου ότι πέντε τουλάχιστον τέτοια κράτη έχουν δηλώσει δυνάμει της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου ότι είναι Κράτη παραγωγής. Αν τριάντα πέντε τέτοια έγγραφα κατατεθούν προ της κατάθεσης των εγγράφων των πέντε παραγωγών Κρατών, η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την εξηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης από το πέμπτο Κράτος παραγωγής.

4. Για τα υπόλοιπα Κράτη, η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την εξηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής τους.

5. Μόλις η Σύμβαση τεθεί σε ισχύ, αυτή θα καταχωρηθεί από το Θεματοφύλακα δυνάμει του Άρθρου 102 του χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και δυνάμει του Άρθρου 83 της Σύμβασης για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία (Σικάγο 1944).

Άρθρο XIV

Ο Θεματοφύλακας θα γνωστοποιεί έγκαιρα σε όλα τα υπογράφοντα και σε όλα τα Κράτη Μέρη.

1. κάθε υπογραφή και την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης·
2. κάθε κατάθεση εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης με ειδική αναφορά στα Κράτη παραγωγής·
3. την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας Σύμβασης·
4. την ημερομηνία έναρξης της ισχύος οποιασδήποτε τροποποίησης της Σύμβασης ή του Τεχνικού Παραρτήματος της Σύμβασης·
5. οποιαδήποτε καταγγελία της Σύμβασης δυνάμει του Άρθρου XV· και
6. οποιαδήποτε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου XI.

Άρθρο XV

1. Οποιοδήποτε Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή με γραπτή γνωστοποίηση στο Θεματοφύλακα.
2. Η καταγγελία παράγει αποτέλεσμα εκατόν ογδόντα ημέρες μετά από την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Θεματοφύλακα.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες Πληρεξούσιοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στο Μοντρεάλ, την πρώτη Μαρτίου του Χίλια εννιακόσια ενενήντα ένα σ'ένα πρωτότυπο με πέντε αυθεντικά κείμενα στην Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική, Ισπανική και Αραβική γλώσσα.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ 1: ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ

I. Οι εκρηκτικές ύλες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου I της παρούσας Σύμβασης είναι εκείνες που:

- α) αποτελούνται από μία ή περισσότερες υψηλής εκρηκτικότητας ύλες οι οποίες στη φυσική τους κατάσταση έχουν τάση ατμών λιγότερη των 10^{-4} Pa σε θερμοκρασία 25°C
- β) παρασκευάζονται με συγκολλητικό υλικό και
- γ) ως μείγμα είναι μαλακές ή εύκαμπτες σε κανονικές υπό στέγη θερμοκρασίες.

II. Οι ακόλουθες εκρηκτικές ύλες, παρά το γεγονός ότι εμπίπτουν στην περιγραφή των εκρηκτικών υλών της παραγράφου I του παρόντος Μέρους, δεν θεωρούνται εκρηκτικές ύλες εφόσον συνεχίζουν να κατέχονται ή να χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς που αναφέρονται πιο κάτω ή παραμένουν ενσωματωμένες στις κατηγορίες που καθορίζονται πιο κάτω δηλ. εκείνες οι εκρηκτικές ύλες που:

- α) είναι κατασκευασμένες ή κατέχονται σε περιορισμένες ποσότητες για αποκλειστική χρήση στις αρμοδίως εγκεκριμένες έρευνες ή στην ανάπτυξη ή δοκιμή νέων ή τροποποιημένων τύπων εκρηκτικών υλών
- β) είναι κατασκευασμένες ή κατέχονται σε περιορισμένες ποσότητες για αποκλειστική χρήση στην αρμοδίως εγκεκριμένη εκπαίδευση για ανίχνευση και/ή ανάπτυξη εκρηκτικών υλών, ή για δοκιμή συσκευών ανίχνευσης εκρηκτικών υλών
- γ) είναι κατασκευασμένες ή κατέχονται σε περιορισμένες ποσότητες αποκλειστικά για αρμοδίως εγκεκριμένους επιστημονικούς σκοπούς δικανικής τεκμηρίωσης ή
- δ) προορίζονται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των αρμοδίως εγκεκριμένων στρατιωτικών μηχανισμών στην επικράτεια του Κράτους παραγωγής μέσα σε τρία χρόνια από την έναρξη της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος. Οι μηχανισμοί αυτοί που παράγονται μέσα στην περίοδο των τριών χρόνων θα θεωρούνται ως αρμοδίως εγκεκριμένοι στρατιωτικοί μηχανισμοί σύμφωνα με την παράγραφο 4 του Άρθρου IV της παρούσας Σύμβασης.

III. Στο μέρος αυτό:

«αρμοδίως εγκεκριμένοι» στην παράγραφο II α), β), και γ) σημαίνει επιτρεπόμενοι από τους νόμους και κανονισμούς του εν λόγω Κράτους Μέρους και «ύλες υψηλής εκρηκτικότητας» περιλαμβάνουν, ενδεικτικά, την κυκλοτετραμεθυλενοτετρανιτραμίνη (HMX), την πενταερυθριτόλη τετρανιτρίτη (PETN) και την κυκλοτριμεθυλενοτρινιτραμίνη (RDX).

ΜΕΡΟΣ 2: ΑΝΙΧΝΕΥΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Ανιχνευτική ουσία είναι μια οποιαδήποτε από τις ουσίες που εκτίθενται στον πίνακα που ακολουθεί. Οι ανιχνευτικές ουσίες που περιγράφονται στον Πίνακα αυτό προορίζονται να διευκολύνουν την ανίχνευση των εκρηκτικών υλών χρησιμοποιώντας τον ατμό ως μέσο ανίχνευσης. Σε κάθε περίπτωση, η τοποθέτηση μιας ανιχνευτικής ουσίας μέσα στην εκρηκτική ύλη θα γίνεται με τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η ομοιόμορφη κατανομή της στο τελικόν προϊόν. Η ελάχιστη περιεκτικότητα της ανιχνευτικής ουσίας στο τελικόν προϊόν κατά την κατασκευή του πρέπει να είναι όπως καθορίζεται στον εν λόγω Πίνακα.

ΠΙΝΑΚΑΣ

Όνομασία ανιχνευτικής ουσίας	Μοριακός τύπος	Μοριακό βάρος	Ελάχιστη περιεκτικότητα
Ethylene glycol dinitrate (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0.2% by mass
2,3-Dimethyl-2,3 dinitro- butane (DMNB)	$C_8H_{12}(NO_2)_2$	176	0.1% by mass
Para-Mononitrotoluene (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass
Ortho-Mononitrotoluene (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass

Εκρηκτική ύλη θα θεωρείται ως σημασμένη αν στην κανονική της μορφή περιέχει το ελάχιστο ή περισσότερο του ελάχιστου ποσοστού της καθορισμένης ανιχνευτικής ουσίας.